

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobce: **M. C. H.**
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2025, č. j. X, ve věci zaměstnanecké karty

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 140 Kč k rukám advokátky JUDr. Bc. Marcely Lafek, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce požádal 10. 6. 2024 o vydání zaměstnanecké karty a Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „OAMP“) žádost 1. 7. 2025 zamítl podle § 45 odst. 1 a § 46 odst. 6 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZPC“), protože žalobce neplnil v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu jeho účel (studium) a v posledních pěti letech porušil povinnosti podle § 103 písm. c) ZPC tím, že v řízení podle tohoto zákona uvedl nepravdivé údaje.
2. Žalovaný změnil výrok rozhodnutí OAMP z 1. 7. 2025 tak, že žádost se zamítá a zaměstnanecká karta se nevydává z důvodů podle § 46 odst. 6 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. j) ZPC, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

3. **Žalobce v žalobě** namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nezákonnou změnu rozhodnutí OAMP, nezákonný výklad neurčitého právního pojmu „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ a nezákonné časové určení neplnění účelu pobytu.
4. Žalobce dále namítal porušení práva na spravedlivý proces. Výslech účastníka byl proveden prostřednictvím videokonferenčního zařízení ve smyslu § 169l ZPC. Zástupkyně žalobce při nahlížení do spisu mohla zhlédnout záznam, ale před jeho spuštěním ji žalovaná požádala o uložení mobilního telefonu do tašky, aby si nemohla pořídit záznam na vlastní zařízení s odkazem na § 169l odst. 6 ZPC. Tím žalovaná popřela právo žalobce na nahlížení do spisu a pořízení kopie ze spisu. Právní zástupkyně žalobce nežádala o pořízení kopie záznamu žalovanou, ale chtěla si tuto kopii pořídit sama na vlastní zařízení. To jí žalovaná neumožnila. O výsledku se neseписuje protokol, ale obsah výsledku je v rozhodnutí citovaný a žalobce neměl možnost se k němu vyjádřit. Pořízení kopie záznamu a možnost se záznamem pracovat, opakovaně ho zhlédnout a mít ho k dispozici jsou základem práva na nahlížení do spisu jakožto součásti práva na spravedlivý proces. Ustanovení § 169l odst. 6 ZPC je speciálním ustanovením k § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), který garantuje fyzické nahlížení do spisu, možnost pořídit si kopie spisu nebo jeho části za poplatek nebo možnost pořídit si prostřednictvím vlastního zařízení kopie a právo činit si výpisy. Ustanovení § 169l odst. 6 ZPC určuje, že správní orgán není povinen pořizovat kopii záznamu, ale mlčí o možnosti výpisu, a proto je třeba aplikovat § 38 správního řádu. Pořízením výpisů v době moderních technologií je třeba rozumět nejen přepsání záznamu ručně, ale také pořízení fotografií či nahrávky. Není smyslem citovaných ustanovení, aby si účastník řízení ručně psal poznámky ze záznamu a aby si zástupkyně žalobce nenatočila záznam výsledku, kterého se předtím účastnila.
5. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** uvedla, že žalobce a jeho zástupkyně byli přítomni výsledku, a proto byli s jeho obsahem seznámeni již před vydáním rozhodnutí OAMP a mohli na jeho obsah reagovat v odvolání. Žalovaná umožnila zástupkyni žalobce na základě žádosti nahlížet do spisu, přehrála jí audiovizuální záznam výsledku žalobce a zástupkyně si z toho poříдила zápis. Zákaz pořízení kopie záznamu výsledku žalobce advokátkou na vlastní zařízení lze chápat jako výjimku z pravidla uvedeného v § 38 odst. 4 správního řádu. Žalovaná řádně žalobce poučila ve vyrozumění z 12. 8. 2025 o tom, že podle § 169l odst. 6 ZPC není s právem nahlížet do spisu spojeno právo na pořízení kopie záznamu o výsledku. Žalobce nenamítá, že by neměl ze strany žalované dostatek prostoru na pořízení výpisů z výsledku. Není pravda, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k citaci výsledku v rozhodnutí.
6. **Žalobce v replice** namítl, že zástupkyně žalobce mohla sledovat přibližně dvouhodinový záznam pouze za situace, kdy za jejími zády seděli dva pracovníci žalované a pozorovali ji. Tím se minimálně zhoršuje soustředění. Nadto právní zástupkyně žalobce není písarka, ale právnička. Neexistuje rozumný důvod, proč by měla trávit hodiny přepisováním mluveného slova, když si může takový záznam pořídit, aniž by s tím žalovaná měla jakékoliv náklady. Zvolený postup byl jen finančním zatěžováním účastníka řízení bez jakéhokoliv rozumného opodstatnění.
7. **Soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

8. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud shledal důvodnou námitku nezákonného výkladu § 169l odst. 6 ZPC ve spojení s § 38 správního řádu a právní závěr žalované, že si žalobce nemohl pořídit vlastní záznam audiovideozáznamu svého výsledku.
10. Podle § 38 odst. 4 správního řádu „s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.“
11. Poskytnutí kopie ze správního spisu je součástí práva na nahlížení do správního spisu. Jedná se o významné procesní právo účastníka správního řízení, protože na zjištění obsahu spisu závisí jeho další argumentace, efektivní procesní obrana a právo na spravedlivý proces (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ads 392/2018-22, zejména body 25-26).
12. Aby se žalobce mohl účinně seznámit s podkladem rozhodnutí, kterým byl audiovideozáznam jeho výsledku, nepostačuje jeho zhlédnutí a umožnění činit si rukou psané poznámky. Podle § 36 odst. 3 a § 38 správního řádu a dále podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má účastník řízení právo seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Z citovaných ustanovení ani z § 169l odst. 6 ZPC nevyplývá, že by si účastník řízení nemohl pořídit vlastní záznam zvukového a obrazového záznamu ze správního spisu. Speciální § 169l odst. 6 ZPC pouze vylučuje právo na to, aby správní orgán pořídil kopii záznamu a jen upřesňuje obecnou úpravu podle § 38 odst. 4 správního řádu. Účelem § 169l odst. 6 ZPC není znemožnění pořízení vlastního záznamu nebo kladení překážek. Správní orgán nijak nezatěžuje umožnit účastníkům pořídit si vlastní záznam ze záznamu ze spisu. Shlednutí zvukového a obrazového záznamu jednorázově, případně „pod tlakem“, bez přerušení, pouze v určenou dobu a bez nutného komfortu, neznamená efektivní a skutečné seznámení s audiovizuálním záznamem.
13. Účelem práva na vyjádření k prováděným důkazům je zajištění příležitosti ovlivnit svými argumenty úvahy správního orgánu, možnost představit své stanovisko k provedeným důkazům a ke všem skutečnostem, tvrzením a úvahám k předmětu řízení a současně k hodnocení všech dílčích částí řízení. Důvodem k popření vyjadřovacího práva nejsou ani utajované informace nebo ochrana svědka. Jde o základní právo na slyšení argumentů účastníka řízení. Smyslem tohoto práva je, aby účastník řízení nedostal první možnost vyjádřit se až v oprávněném prostředku. Platí zákaz překvapivých (nejen kasačních) rozhodnutí a kabinetního rozhodování. Nelze použít jako důkaz nic, k čemu by měl účastník řízení zamezen přístup. Proces má být férový, spravedlivý (srov. komentář k čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod in Wagnerová, E.; Šimíček, V.; Langášek, T.; Pospíšil, I. a kol. Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s. 2012, s. 797-802).
14. Umožnění pořízení zvukového a obrazového záznamu je v souladu se zásadami činnosti správních orgánů podle § 4 odst. 1 správního řádu (veřejná správa je službou veřejnosti; každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc), § 4 odst. 4 správního řádu (správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy) a § 6 odst. 2 věta první správního řádu (správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje).
15. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 173/2003 Sb. bylo použití videokonferenčního zařízení umožněno z důvodu pružnosti řízení a také proto, že jeho užití již upravovaly předpisy

v oblasti trestního a správního práva. Cílem bylo zachovat práva účastníků řízení a nakládat se zvukovým a obrazovým záznamem tak jako s ostatními součástmi spisového materiálu.

16. Obdobnou věcí se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. 6. 2023, č. j. 6 Azs 116/2022-43 a dospěl ke shodným závěrům, byť se jednalo o mírně odlišnou situaci, kdy správní orgán ztížil pořízení vlastního záznamu tím, že uložil účastníku řízení použití vlastního technického prostředku k tomu, aby záznam mohl zhlédnout.
17. Soud dospěl k závěru, že byla porušena procesní práva žalobce, neboť mu nebylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí v souladu s § 38 odst. 1 správního řádu. Za této situace bylo předčasné, aby se soud zabýval ostatními žalobními námitkami.
18. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaná shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána.
19. Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Advokátka učinila ve věci dva účelné úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“)]. Za tyto úkony náleží advokátce odměna ve výši dvakrát 4 620 Kč (§ 9 odst. 5 a § 7 odst. 5 AT), která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 450 Kč (§ 13 odst. 4 AT). Vyúčtovaná replika nebyla účelná, žalobce mohl všechny argumenty uvést v žalobě a důkazy k ní přiložit. K nákladům řízení patří zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám advokátky náklady řízení ve výši celkem 13 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. ledna 2026

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně